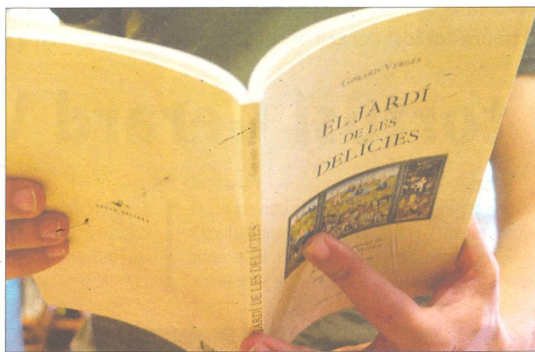

ADÉU AL GRAN ESCRIPTOR EBRENC DEL S. XX L'últim llibre de Vergés, publicat dies abans de Sant Jordi, un dels més venuts entre els autors ebrencs

la fira. "Va donar-nos tot el seu suport i va confiar en la nostra idea", assenyalava. La pròxima edició de Litterarum, la Fira del Llibre Ebrenc, prevista per als dies 30 i 31 de maig i 1 de juny, es convertirà en una cita per retre homenatge a aquesta figura. Segons avança Pujol, la casualitat ha volgut que el 31 de maig, a les vuit de la tarda, ja hi hagués previst, dins els actes de Litterarum, un concert del grup tradicional Riu de So, amb una creació centrada en poemes de Gerard Vergés. "N'esdevindrà tot un homenatge", assenyalava Pujol.

TRADUCTOR Vergés, farmacèutic i professor universitari de professió, va començar la seua trajectòria literària quan ja tenia 50 anys. Va ser en aquella edat que va publicar la primera de les seues obres, *L'ombra rogenca de la lloba*. Com a traductor, destaca la seua versió dels sonets de William Sha-

Portada del seu últim llibre, 'El jardí de les delícies'. / L'EBRE

kespeare, premi Serra d'Or l'any 1994; una traducció que va fer, segons explicava Emigdi Subirats, sense uns amplis coneixements de la llengua anglesa. *Tretze biografies imper-*

fectes li va mereixer el premi Josep Pla l'any 1985. Altres publicacions van ser *El pintor tortosí Antoni Casanova*, *Eros i Art*, premi Josep Vallverdú l'any 1990 i *Alfabet per a adults*. ■

Emigdi Subirats
Escriptor

Gerard Vergés, dolça remor de l'aigua en el record

Jo sóc aquell que em dic Gerard Vergés, de culte gest, modals exquisits, tendresa ufana i grans coneixements. M'agrada Mozart, Ausiàs sobretot, i el vol dels ibis. El vers és etern.

Havia de ser en la diada de Sant Jordi, carregada de llibres i roses, d'amor i de catalanitat, quan ens deixava Gerard Vergés i Príncep, l'home, com Shakespeare, com Cervantes, com Pla. Si el traspàs li havia d'arribar, aquesta era la data, entre un ambient cultural de notable pes i felicitat als rostres.

Xiquet de la guerra, va ser un afortunat en poder rebre una educació de "cert nivell", condicionada pel moment històric, al col·legi dels Jesuïtes de Sarrià, que va portar-lo a estudiar Farmàcia a la universitat i esdevindre apotecari. No era una vocació que portés molt a dins, sinó que gairebé el cognom imposava. De molt jove, va fundar *Gèminis* (1953-1961); una revista que aportava una mica de claror a un període de gran foscor política i cultural; una revista referent, cultural, que va publicar la primera necrològica en català de la postguerra amb motiu de la mort del poeta Carles Riba.

L'esclat literari li arriba als anys 80 amb dos guardons de pes: el Carles Riba de poesia i el Josep Pla de narrativa. Ha rebut en vida altres reconeixements com la creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i diversos homenatges literaris a les Terres de l'Ebre. La seua obra ha estat musicada per Jesús Fusté, Montse Castellà o el

grup Xic!

Tot i això –i no ens ho podem permetre com a país i com a cultura catalana–, "Gerard Vergés és el secret més ben guardat de la literatura catalana", Xulio Ricardo Trigo dixit. Estem davant d'un autèntic 'number one'. Si parléssim de gastronomia, parlariem de delicatessen. La seua obra és la delícia literària que cal assaborir. Les nostres lletres no es poden permetre l'oblit de grandíssims escriptors com l'amic Vergés. No ens és suficient plorar el dia després, sinó consolidar un projecte cultural que permeta situar al seu lloc cadascun dels grans literats d'aquesta terra.

El més gran plaer de la meua tasca literària és haver estat el seu biògraf, haver gaudir d'immensos moments al seu costat, aprenent de la seua saviesa i del seu immens 'savoir faire'.

Gerard Vergés és un literat de la ciutat, del riu, ebrenc i català, format a casa nostra i fora dels grans ambients literaris i culturals urbans barcelonins. És un dels grans entre els grans que bé mereixia el premi d'honor de les lletres catalanes.

Parlo d'un gran poeta, parlo –Virgili amic– del nostre Delta, dels nostres moixons i les nostres flors, dels nostres versos. Fràgil com el vidre és la memòria, una memòria que recordarà un gran literat amb tota l'estima. "Voldria morir lentament com les acàcies que quan arriba abril ja no rebroten". I va arribar l'abril, amic Gerard, dolça remor de l'aigua en el record.

I A MÉS

'El jardí de les delícies', entre els llibres més venuts en la diada de Sant Jordi

■ Pocs dies abans de Sant Jordi va sortir publicat l'últim llibre de Gerard Vergés, *El jardí de les delícies*; un poemari escrit en català però que també està traduït al castellà i l'anglès. El títol, segons les principals llibreries del territori, va ser dels més venuts pel que fa als autors ebrencs. El Sant Jordi també va tindre un altre nom propi destacat a l'Ebre. Va ser el de l'autora de la Palma d'Ebre Marta Rojals. La seua segona novel·la, *L'altra*, va acabar la jornada de Sant Jordi sent la tercera autora en català i de ficció més venuda a tot el país. El bon temps va acompanyar tot el dia de Sant Jordi, cosa que va traure molta gent als carrers dels diferents municipis de l'Ebre, que van remenar entre les parades de llibres per trobar el seu títol. Els llibreters, els autors i els floristes van ser els protagonistes de la jornada un any més; una diada que es va entristir a la nit quan, a través de les xarxes socials, es coneixia la notícia de la mort del poeta i escriptor tortosí Gerard Vergés.

Ferran Bel i Accensi
Alcalde de Tortosa

Gerard Vergés en el record

Se'n ha mort Gerard Vergés. I se n'ha anat en un dia tan carregat de simbolisme per a la literatura i per a Catalunya com la diada de Sant Jordi. Malgrat que el seu estat de salut era precari feia temps, la notícia de la seua mort ens ha colpit. La seua última obra, *El jardí de les delícies*, un poema dedicat a l'obra del mateix títol del Bosco, ha estat un dels llibres més venuts aquest Sant Jordi. Després d'una llarga jornada carregada d'emotivitat, civisme i alegria, com acostumem a celebrar els catalans el Sant Jordi, la diada va tindre el final més trist amb l'anunci, poc abans de la mitjanit, que el gran Gerard Vergés havia mort a casa seua envoltat de la seua família.

Amb la mort de Gerard Vergés, Tortosa, les Terres de l'Ebre i Catalunya perden un dels grans de la literatura. Premi Carles Riba (1981) amb *L'ombra rogenca de la lloba*, premi Serra d'Or de traducció (1993) per *Tots els sonets de Shakespeare*, premi Josep Pla (1985) per *Tretze biografies imperfectes*, assagista, col·laborador de nombrosos mitjans de comunicació, agitador cultural i farmacèutic. També va ser professor universitari, empresari, analista clínic. Les seues facetes eren moltes i molt variades, i va excel·lir en totes. Vergés era un home del Renaixement.

El govern de la Generalitat li va atorgar la creu de Sant Jordi (1997) i l'Ajuntament de Tortosa li va imposar la medalla de plata de la ciutat (1986) i la medalla d'or (2009). El 2007 va ser l'encarregat de pregonar les festes de la Cinto. Totes aquestes distincions, més enllà de la seua trajectòria en el món de la literatura, reconeixen la implicació, el compromís i l'estima de Gerard Vergés cap a la seua ciutat i el seu país, amb la seua llengua i amb la seua cultura. En el cas de Tortosa, la seua ciutat, la seua entrega va ser absoluta, implicant-s'hi tant des del punt de vista cultural com social.

Gerard Vergés deixa un buit molt gran en la cultura de casa nostra. Ens queden el seu llegat i la seua obra. En nom meu, en el de la corporació municipal i en nom de tota la ciutat de Tortosa, el més sentit condol a la família i a totes les persones que l'estimaven. Descanse en pau.